

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Edictu[m] Martiani i[m]peratoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

Edictum Martiani imperatoris.

Bizenensis vice agens sanctissimi ep̄i Quiriaci Eraclit Traciensis definiēs subscriptis. Eusebius L eps Galathiae Anquiriensis definiēs subscriptis. Diogenes eps Quirensis definiēs subscriptis. Petrus eps Corinthiensis definiēs subscriptis. Florus eps Sardiniensis definiens subscriptis. Eunomius ep̄s Nicomedensis definiēs subscriptis. Anastasius ep̄s Nicensis definiens subscriptis. M Eleutherius eps Calcedonensis definiēs subs. Idē oēs ep̄i. D.C. XXX, definiētes subscripterūt.

P Oītq̄ recitata est, p̄issimus impator ad sanctū cōciliū dixit. Dicat sanctū cōciliū si ex con sensu oīm ep̄oīz definiōt q̄ nunc lecta est, prolatā sit. Oēs reuerēdiss. episcopis respoīderūt. Oēs sic credimus, vna fides, vna fīa, vno idē faciamus. Oēs consentiētis subscriptis. Oēs orthodoxi sumus, hæc fides patrū, hæc fides apostolorū, hæc recte credētū, hæc est fides q̄ orbē terrarū saluat. Martiano, nouo Cōstātino, nouo Paulo, nouo David, ipatori p̄issimo dño Augusto vita eius. Et post has voces p̄issimus & fideliſſimus impator ad sanctā synodā dixit, Venerāda catholica fides à sc̄fā & vniuersali synodo sc̄dm patrū expositionē manifestata est. Et si labore reuerētīz vīz & cōuitiū fecimus, maximas agimus grās oīpotēti deo saluatori info, q̄a multoīz erratiū circa fidē amputata discordia in vna ēadēc̄ fidē oēs nūc cōuenimus sperātes celebre vestris ſōibus, & meliorē ſup oēs partē à deo donari. Sācta synodus iterū exclamauit, hæc digna vīi impij, hæc, ppria vīi iperij, hæc correctio vīi iperij, digna Ch̄o, digna iperij fide, propterea pacificat orbis terra. Et post has voces p̄issimus & fideliſſ. impator ad sanctā synodā dixit, venerāda catholica fide sancte vīi synodi sc̄dm patrū expositionē manifestā, iuxta legē & cōueniētē eē vestra trāquillitas, p̄bet, & oēm i postea cōtētiois occasiōe circa suā fidē amputari. Si q̄sigit idiota, vel militaris, seu clericus publice turbā cogre, gās sub obtentu dispositiōis tumultū fecerit, siquidē idiota proscriptus expellat à regia vrbe, militaris vero seu clericus gradus sui periculū ſubſtinebit, & alijs poēnis ſubiacebit.

Edictum Martiani imperatoris in cōfirmatio-

ne Concilij Calcedonensis.

O I mperatores Valentianus, Martianus Augusti, vniuersis populis. Tandē aliqñ qd sum mis votis atq̄ studijs optabamus euēnit, remota est de orthodoxa Christianoīz lege cōtentio, tandem remedia culpabilis erroris inuēta sunt, & discors populoīz fīa in vnu conſensu, cōcordiāq̄ cōuenit, ab vniuersis etiā prouincijs religiosissimi ſacerdotes Calcedonā venerūt, iuxta noſtra precepta, & qd obſeruari in religione debeat p̄ſpicua diffinītio docuerūt. Discessit igif̄ iā prophana cōtentio. Nā vere impius atq̄ ſacrilegus eft q̄ post tot ſacerdotū ſniam opinioni ſue aliqd tractandū reliquit. Extremē quippe dementiē eft in medio & perſpicio die cōmentitiū lūmē q̄rere. Quisq̄s em̄ post veritatē repertā aliqd vlt̄terius diſcūtit, mēdaciūm querit. Nemo itaq̄ vel clericus militis & alterius cuiuslibet cōditionis de fide Christiana publice terminata coadunatis & audientibus tractare conel in postea, ex hoc tumultus & p̄fidie occaſionē requires. Nā iniuriā facit iudicio religiosissime synodi, ſi q̄ ſemel iudicata recte diſposita reuoluere, & publice diſputare cōtendit. Cū ea q̄ nūc de Christiana ſide ſtatuta ſunt iuxta apostolicas expoſitōes, & iuſtituta ſc̄tōz, patr̄. CCC. X. octo & cētum L, defīita eſſe noſcūn, Nā in cōtēptoribus huius legis p̄cena nō deerit, q̄a nō ſolū cōtra fidē bñ cōpoſitā veniūt, ſed etiā Iudei & pagani & huiuscemodi certamine, p̄phantan veneranda mysteria. Igif̄ ſi clericus erit qui publice tractare de religione ausus fuerit à cōſortio clericorum remouebit. Si vero militia p̄editus fit, cingulo expoliabitur. Ceteri etiā huius criminis rei de hac sanctissima vrbe pellentur pro vigore iudiciario, etiā cōpetentibus ſupplijs ſubiugādi. Conſtar eīn hereticę insanę exordia tomiteq̄ nutritri, dū publice quidā diſputat atq̄ contendunt, vniuersa ergo q̄ a sancta synodo Calcedonā coniūta ſunt, custodiare debebunt, nihil poſtea dubitatur. Hoc itaq̄ cōmoniti noſtri ſynceritatis edicto, obſiſtite prophanis vobis, vlt̄terius deſtine de diuinis diſputare quod nephas eft quia nō ſolū diuino iudicio peccatum hoc (prout creditus) puniet, vegetiā legū & iudicū autoritate coercesbit. Propofita, VII. Calend. Februarioi Constantinopoli Patricio cōſule.

¶ Incipit ſacra Valentiniani & Martiani Augustoīz post Cōciliū Calcedonēſe in confirmatione eiufdem Concilij & damnatione hæreticorum, ſancti.

P I mperatores Valentinianus & Martianus Augusti Palladio p̄fecto p̄torij. Diuinę ſemp̄ potētiz referēdē atq̄ ageēdē ſunt gratiē, q̄ autores h̄eretis, q̄ occulta, nec latere concedir, nec durare impunita p̄mittit. Quoīz vnu maloīz legēdī habet plenā facultatē, alteḡ p̄ca uēdi ceteris p̄feſt exēplū. Curē igif̄ eſſe diuinitatī hoīm actus, & maxime reuerētīa religionis proxime in cōfirmāda catholica fide euidēter apparuit, cū nec Euticē ſceleratoīz dogmatū ſectatorē negligere qd diu latuerat ſciuit, nec patefacto ſcelere paſſa eft poēna ſceleris euitare. ſetetijs itaq̄ diuinis humanisq̄ dānatū, ſynodicū decretū (vt merebaſ) accepit, reus diuinis.